Որ զքեզ ի քո հաւտէն հանին։
Նախանձ մտաւ ի չար երիցնին
Որպէս յաւուրս Յիսուս Փրկչին,
Զքեզ չկամեցան նման նմին,
Կորեան կորուստն յաւիտենին։
Յետոյ յղեաց մարդ յ'աղանին,
Թէ, Թող բանան զեկեղեցին,
Թէ չէ՝ կտրեմ զմեծ կպղաքնին,
Բռնութեամբ մտնամ յեկեղեցին։
Աղանին զայս ճուղապ տըվին,
Թէ, «Դու եկած ես մեր միջին.
Ժամն է Հայոց և մեր ձեռին.
Թող նա երթայ ժամըն Լեհին»։
Երբ զայն ասին պարոնտիրին,
Էառ զ'էմրէրն, եդ ի ծոցին,
Գնաց ի սէրայն սթառօստին
Եւ յարքեպիսկոպոսն Լեհին.
Ապա ի ռաթուշըն քաղքին,
Ուր մեծ դատաւորք նստէին.
Ասաց. «Ունիմ էմր արքային.
Ժամերն և Հայք՝ իմ ձեռս պիտին.
Բայց Հայքն չեն հնազանդ ինծի,
Զթողուն մտնել յեկեղեցի»։
Երետ զ'էմրէրն և կարդացին,
Պագին և ճակտնին դրին։
Մարդ ղրկեցին առ աղանին,
Թէ Թող բանան ժամին դըռվին։
Նըքա ինատ արին, չըացին, [ցին։
Թէպէտ քանի հեա մարդ ղրկե-
Նըք՝ ալ Հայոց յոյժ բարկացան,
Արքեպիսկոպոսըն և փաշան.
Զինուորքն ալ դուռըն գնացին,
Զերկաթի դրունս կործանեցին.
Բացեալ՝ զօռով ի ներս մըտին.
Թէսլիմ արին պարոնտիրին։
Իսկ Հայոց ազգն որ անդ կային՝
Վա՜յ և եղուկ անձանց տային։
Իսկ Նըվիրակն յորժամ լըսեց,
Զմազն և զմօրուքն իւր ճողեց.
Քոլըն նստած զՀայքըն վարեց,
Զպատճառ եղողնին անիծեց։
Հայերն լալով հառաչէին
Առ Նըվիրակն երթային,
Ողբալով յոյժ յոյժ կսկծագին
Աղիողորմ զայս ասէին.
«Տէր Խաչատուր, այդ զի՞նչ արիր,
Դու մեր գլուխն ի՞նչ բան բերիր.
Միթէ առ մեզ վասն ա՞յն եկիր՝
Որ զմեր ժամերն խլել տայիր.
Է՞ր դու չար մարդկանց լսեցիր,
Նոցա խրատովն ի շուրջ եկիր.
Միշտ ըզՆիկօլն դատ քաշէիր,
Եւ հազար գէշ նմա ասէիր.
Քեզ ի՞նչ պիտէր ի Լով գալու,
Կամ թէ զնա կարգէն ձգելու։
Գիտէիր դու զնա չահելու,
Եւ զայս չար բանս չերկարելու։
Քէմ լսեցիր դու ի Ստամպօլ,
Թէ որչափ չարիս արար Նիկօլ.
Բաժանեալ էին Հայք որ ի Լով.
Զի մռեցեր, հասար փութով.
Եկիր ու եղար կողմ չար մարդկան.
Կանչէիր, կ'առնեմ դատաստան.
Այժմիկ եղար խիստ փոշէման.
Տեսնուս՝ գլխուդ ի՞նչ բաներ գան։
Լաւ էր զմին չարն չահէիր,
Քան զմեզ զամէնքըս կորուսիր,
Յեկեղեցեացըն զրկեցիր, [ցիր։
Զմեզ այլազգեաց ձեռք մատնե-
Էջմիածինն այլ խատր ([1]) արիր,
Քու մուրատիդ այլ չհասիր.
Զմեզ հոգւով մարմնով կորուսիր.
Մեծ փոթորակ թողիր գնացիր»։
Նիկօլն սկսաւ ոճիրս գործել,
Վտանգ Հայոց գլուխն անցընել,
Ըզքահանայսըն չարչարել,

1. Եթէ Թրք. Խաթր, քող, պատրուակ։